

Den Særde

Mitt hjarta har vore i livsens strid,
og mangt eit sår hev det fengi;
det låg sjukt og sårt i so mang ei rid,
men endå har det til denne tid
frå leiken med livet gjengi.

Men ær på ær etter sår på sår
der er på kvar einaste sida,
og upp dei brjota kver evig vår,
når lauvet spretter og isen går
og gauken gjeler i lia.

Men blomar bløma i desse ær,
og blømande blom er tåret.
Det soleis også med jordi er:
når regn og dogg ho frå himlen fær,
so veksa blomar i såret.

Sildig

Nu, da de alle sover,
Og fiskerlejet er tyst,
Og vinden er vendt og står over
Imod den fremmende kyst;
Nu, da de trældende vover
Har ro, til det atter blir lyst.
Nu vil jeg lette ved havets
Strande mit fulde bryst.

Ak, elskede, du som sover
Langt borte på puden tyst,
Og aner ej, hvilke vover
Der slumrer på denne kyst,
Du rækker i drømme over,
Vil hælde dig op til mit bryst, --
Du véd ej, at freden er borte,
Så såre det atter blir lyst.

Der skreg en fugl

Der skreg en fugl over øde hav,
langt fra lande.
Den skreg så sårt i den høstgrå dag,
flaksed i brudte, af mægtige slag,
seiled på sorte vinger
bort over hav.

A. O. Vinje

The Sore

My heart has been through life's strife,
and has been hurt many times;
it lay sick and sore on so many rides,
but yet it has during that time
gotten so much happiness from life.

But scar after scar from sore after sore
there is on every single side,
and it ends at every spring,
when the leaves spring and the ice goes
and the cuckoo sings on the hillside.

But flowers bloom in these scars,
and blooming flowers are tears.
The sunshine also shines on the earth:
when she is given rain and dew from heaven,
flowers grow in her wounds.

Holger Drachmann

Late

Now, when they are all asleep,
And the fishing village is silent,
And the wind has shifted and is blowing
Toward the distant coast;
Now, when the toiling waves
Have calmed, until morning's return.
Now I will lighten, by the sea's
Shore, my heavy breast.

Alas, beloved, you sleep
Far away on a silent pillow,
And you're not aware of the waves
Which break on this shore,
You reach across in your dream,
I would hold you close to my bosom, --
You don't know, that peace is gone,
So painful that soon it will be morning.

Vilhelm Krag

A Bird Shrieked

A bird shrieked over the deserted sea,
far from land.
It shrieked so painfully in the gray, autumn day,
flapped unevenly, with powerful strokes,
sailed on black wings
away over the sea.

En svane

Min hvide svane
du stumme, du stille,
hverken slag eller trille
lod sangrøst ane.

Angst beskyttende
alfen, som sover,
altid lyttende
gled du henover.

Men sidste mødet,
da eder og øjne
var lønlige løgne,
ja da, da lød det!

I toners føden
du slutted din bane.
Du sang i døden;
du var dog en svane!

*Henrik Ibsen***A Swan**

My snow-white swan
you are silent and still,
neither song or trill
can I perceive, even dimly.

Anxiously protecting yourself
from the sleeping elf,
always listening
you glide across the water.

But at our last meeting,
then oaths and eyes
were full of secret lies,
yes then, then you sang!

In the birth of your song
your path ended.
You sang in death;
you were, in fact, a swan!

Nocturne*Sigbjørn Obstfelder*

Møllens vinger stanser sin susen,
åen spiller nattens øie,
blomsternes læber ydmygt beder,
trærnes kroner hvisker, hvisker.

Presterne tænder de blege kjerter,
nonnerne nynner de fromme bønner,
børnene folder de spinkle hænder,
svanrnerne skjuler sit næb under vingen.

Snart skal de sove, alle de trætte,
hvile hodet mygt på puden,
glemme de grå, sørgmodige tanker,
slumre, sove, drømme, sove.

Ude i blået svæver en kvinde,
Herrens moder, Maria, Maria,
lukker sjælenes øine kjærlig,
træder jordvuggens gjænger varlig.

Nocturne

The moth's wings stop their murmuring,
the stream reflects the night's eyes,
the flowers lips humbly pray,
the trees' crowns whisper, whisper.

The priests light their dim candles,
the nuns hum their pious prayers,
the children fold their delicate hands,
the swans hide their beaks under their wings.

Soon they will all sleep, all the tired ones,
rest their head softly on the pillow,
forget the gray, sad thoughts,
slumber, sleep, dream, sleep.

Out in the blue night, a woman floats,
the Lord's mother, Maria, Maria,
lovingly closes the souls' eyes,
gently sewing together the threads of Earth's cradle.

Å Liva*Anders Vassbotn*

Å liva, det er å elska det beste di sjel fekk nå.
Å liva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.
Å liva, det er i livet å finna det største verd.
Å liva, det er å vinna til sanning i all si ferd.
Å liva, det er å leggja all urett og lygn i grav.
Å liva, det er som havet å spegla ein himmel av.

To Live

To live is to love your best that which your soul has now.
To live is to work toward richer goals on your path.
To live is to find the greatest worth in life.
To live is to fight for truth in all you do.
To live is to lay all injustice and lies in the grave.
To live is, like the sea, to reflect heaven on earth.

Trudom

Guds rike er eit fredens rike,
men det til ufred vendest om.
Der førest strid forutan like,
so nåden fær so lite rom.
Dei beste livet lata må
fordi dei meir enn andre sjå.

Kver trur han trur det eine rette,
og ferer fram i vilkska fort,
so liggja folk i strid om dette,
til den dei tru på, reint kjem bort;
dei slåst om Gud og sannings heim,
til lygnis fader teker deim.

Gud vil oss endå nådig hyrda,
og sist frå vilkska få oss bort;
han veit, at om vi broder myrda,
so for hans skuld det alt verdt gjort,
i nåde den han tenkjer på,
som drap for himlen sjølv å få.

*A. O. Vinje***Truth**

God's kingdom is a peaceful kingdom,
but that changes to discord.
It leads to strife without comparison,
so grace receives so little space.
Those with the best life must laugh
because they can see more than others.

All believe their faith is the only true one,
and wander forward quickly, deliriously,
so people lie in strife because of that,
until that which they believe in, cleanly comes away;
they kill for God and truth's home,
until the false father takes them.

God wants to graciously shepherd us,
and finally take our delirium from us;
he knows, that should we murder our brother,
it was all done for his sake,
He thinks about it with mercy,
that murder was committed for heaven alone.